

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Nicolae Gordilă,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Pîrvu Ion, partea vătămată Drîmov Ștefan și partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz” împotriva sentinței Judecătoriai Căușeni din 20 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui

Pîrvu Ion Trifan, născut la 13 martie 1964, originar și domiciliat or. Căușeni, str. Troianus 69;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 09.06.2009 – 20.07.2010 (prima instanță)*
- 2. 17.05.2012 – 17.01.2013 (instanța de apel)*
- 3. 02.04.2013 – 15.05.2013 (instanța de recurs)*

Asupra admisibilității recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Căușeni din 20 iulie 2010, *Pîrvu Ion Trifan* a fost condamnat în baza art. 298 lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz” în beneficiul lui Ștefan Drîmov prejudiciul material în mărime de 1 723 523 (un million șapte sute douăzeci și trei mii cinci sute douăzeci și trei) lei, prejudiciul moral în mărime de 50 000 (cincizeci mii) lei și cheltuielile de judecată în mărime de 4 000 (patru mii) lei, în total suma de 1 777 523 (un million șaptesute șaptezeci și șapte mii cincisute douăzeci și trei) lei.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că, Pîrvu Ion, fiind angajat în calitate de lăcătuș la SRL „Ștefan Vodă

Gaz ”, împreună cu alt lăcătuș, Bîrnă Petru, controlorul Musteață Vasile și alți angajați, în urma instructajului efectuat de către întreprindere, a dispoziției nr. 870 din 18 ianuarie 2009 și a planului privind efectuarea lucrărilor de demarare a gazului în conducta de gaze cu presiune joasă a consumatorilor de la dulapurile de distribuție nr. 2, 3 s. Copanca r-nul Căușeni, la 18 ianuarie 2009, pe la orele 13:30, au intrat în gospodăria părții vătămate Ștefan Drîmov unde, fără efectuarea controlului instalațiilor casnice de gaze și în lipsa proprietarului, au deschis robinetul de protecție contrar prevederilor “Instrucțiunii de producere 1-3 privind demararea livrării gazului către instalațiile casnice cu gaze”.

Prin urmare, în urma acumulării accidentale a gazului combustibil „metan” în încăperile casei, datorită apariției arcului electric, s-a produs deflagrația în încăperile casei, deteriorînd atît elementele constructive de bază ale casei, cît și bunurile din ea.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Partea vătămată Ștefan Drîmov, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărîri, cu privire la admiterea integrală a acțiunii civile și încasarea de la partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz” a prejudiciului moral în sumă de 300 000 lei, ceea ce corespunde suferințelor morale suportate de el;

3.2. Inculpatul Ion Pîrvu, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, din motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii imputate;

3.3. Partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz”, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința inculpatului Ion Pîrvu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 23 august 2011, s-au respins apelurile declarate de partea civilmente responsabilă și de către inculpat.

S-a admis apelul părții vătămate Ștefan Drîmov, a fost casată sentința în latura civilă, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea de la partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz” în beneficiul părții vătămate Ștefan Drîmov prejudiciul moral în mărime de 300 000 (trei sute mii) lei.

În vederea asigurării acțiunii civile s-a pus sechestru pe conturile bancare și bunurile părții civilmente responsabile în sumă de 2 077 523 (două milioane șaptezece și șapte mii cinci sute douăzeci și trei) lei.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a argumentat, că în baza probelor prezentate și examinate, vinovăția lui Pîrvu Ion de comiterea infracțiunii imputate s-a confirmat, deoarece inculpatul cu certitudine a încălcat regulile de exploatare a conductelor de transportare a combustibilului, care a provocat urmări grave.

Colegiul penal a considerat că, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, familia părții vătămate Ștefan Drîmov,

începînd cu 18 ianuarie 2009, a fost lipsită de spațiul locativ în urma acțiunilor ilegale ale lucrătorilor SRL „Ștefan Vodă Gaz”, care nu au reparat benevol prejudiciul cauzat, provocîndu-i părții vătămate suferințe psihice în urma exploziei și deteriorării casei de locuit și a obiectelor din ea.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul Ion Casian și reprezentantul părții civilmente responsabile, SRL „Ștefan Vodă Gaz” - Frumusache Alexandru, care au solicitat suspendarea executării sentinței privind încasarea prejudiciului material și moral în mărime de 2 927 523 lei, casarea deciziei instanței de apel în această parte, cu dispunerea rejudecării cauzei, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, s-au invocat motive privind rejudecarea cauzei la o altă instanță, deoarece nu au fost cercetate sub toate aspectele probele prezentate de părți și anume, raportul de expertiză, care nu a dat răspuns la mai multe întrebări importante, acesta s-a petrecut fără participarea inculpatului și a părții civilmente responsabile, nu au fost elucidate cauzele producerii exploziei, iar concluziile din raport sunt contradictorii. Mai mult ca atât, recurenții consideră că urma a fi numită o contraexpertiză deoarece utilizatorul Ștefan Drîmov a replanificat samovolnic încăperile încălcînd Regulamentul, astfel accidentul s-a produs din vina acestuia.

5.2. Avocatul Vladimir Diaconov, în numele inculpatului Pîrvu Ion, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei, în alt complet de judecată.

Recurentul a motivat că în instanțele de fond nu s-au prezentat suficiente probe ce ar fi confirmat vinovăția inculpatului în survenirea accidentului, acesta a întreprins toate măsurile necesare conform instructajului de efectuare a lucrărilor de demarare a gazului.

Instanța de apel a ignorat rezultatele raportului suplimentar nr. 631/016 din 23 martie 2010, unde s-a menționat încălcarea efectuată de utilizatorul Drîmov Ștefan, și anume utilizarea arzătorului „УГОИ-16”, la fel, decizia instanței de apel s-a pronunțat fără a-i fi oferit inculpatului ultimul cuvînt.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2012 au fost admise recursurile declarate, casată parțial decizia Curții de Apel Bender din 23 august 2011 în ce privește soluționarea acțiunii civile și dispusă rejudecarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2013, au fost admise apelurile părții vătămate Drîmov Ștefan, al inculpatului Pîrvu Ion, reprezentantului părții civilmente responsabile SRL „Ștefan Vodă Gaz”- T. Pușcă, casată sentința în partea soluționării acțiunii civile, cît privește încasarea prejudiciului moral și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost dispusă încasarea de la inculpatul Pîrvu Ion în beneficiul părții vătămate Ștefan Drîmov a prejudiciului moral în mărime de 60 000 (șaizeci mii) lei.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței privind latura penală și soluționarea acțiunii civile.

8. Au declarat recursuri ordinare împotriva deciziei instanței de apel:

- reprezentantul părții civilmente responsabile SRL „Ștefan Vodă Gaz” – Alexandru Frumusachi, care invocând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor instanțelor de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

Ulterior, în recursul suplimentar declarat de reprezentanții părții civilmente responsabile SRL „Ștefan Vodă Gaz”, Ion Casian și Alexandru Frumusachi, se invocă faptul că instanța de apel, eronat a interpretat conținutul deciziei instanței ierarhic superioare, aceasta nu a examinat fondul cauzei și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a probat legătura de cauzalitate dintre acțiunile lucrătorilor SRL „Ștefan Vodă Gaz” și consecințele survenite. La fel, consideră ilegală încheierea de respingere a demersului înaintat privind numirea unei expertize tehnice repetate, care ar fi demonstrat că accidentul a avut loc din neglijența consumatorului, care în mod samovolnic, fără acordul reprezentanților întreprinderii de gazificare, a schimbat aparatele de gaz dintr-o încăpere în alta, încălcând cerințele p.g. 7.1. al “Regulamentului privind regulile de utilizare a gazelor în sectorul comunal”.

- partea vătămată Drîmov Ștefan, invocând temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2013, cu menținerea deciziei Curții de Apel Bender din 23 august 2011 în partea încasării de la partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz” a prejudiciului material în mărime de 1 723 523 lei și a prejudiciului moral în mărime de 300 000 lei, or, inculpatul Pîrvu Ion nu se afla în posesia izvorului de pericol sporit, în speță, a conductei de gaz, unicul posesor și gestionar fiind SRL „Ștefan Vodă Gaz”.

- inculpatul Pîrvu Ion, fără a invoca vreun temei din art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și achitarea sa, din motivul că fapta nu a fost săvârșită de el, indicând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Ulterior, în recursul suplimentar declarat, inculpatul invocă ca fiind ilegală încheierea privind respingerea demersului de numire a unei contraexpertize tehnice solicitate, pentru a elucida motivele deflagrației, lipsindu-l de posibilitatea de a se apăra. Mai mult ca atât, Drîmov Ștefan a înaintat acțiune civilă numai față de SRL „Ștefan Vodă Gaz”, însă instanța de apel depășindu-și atribuțiile, a încasat prejudiciul moral din contul inculpatului.

9. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurenții au invocat în recursurile ordinare ca temeiuri pentru recurs pct. 2) și 6) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 2) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod de procedură penală, iar conform pct. 6) al aceluiași articol, în cazul cînd - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal constată că, textul recursurilor declarate nu cuprind o careva motivare ori argumentare din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 2) și 6) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Pîrvu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 298 lit. b) Cod penal, să fie justă și întemeiată, fiind demonstrată prin ansamblul de probe, care coroborează și se completează între ele.

De fapt, recurenții nu sunt de acord cu mărimea prejudiciului moral încasat din contul lui Pîrvu Ion în beneficiul lui Drîmov Ștefan, însă motivele invocate în acest sens sunt neîntemeiate, deoarece suma de 60 000 lei, este una echitabilă și suficientă pentru satisfacția morală a părții vătămate, or în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului, familia Drîmov a rămas fără spațiu locativ, fiind necesară demolarea casei, conform avizului de examinare privind starea tehnică a acesteia la situația din 31 ianuarie 2009.

Totodată, recurenții au menționat faptul că, prejudiciului moral urma să fie încasat din contul SRL „Ștefan Vodă Gaz”.

Însă, instanța de recurs consideră justă concluzia instanței de apel precum că, reieșind din pct. 10 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 09 octombrie 2006, prin prisma art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, paguba morală urmează a fi încasată de la persoana condamnată pentru săvîrșirea infracțiunii și nu de la proprietarul izvorului de pericol sporit.

La fel, motivele invocate de recurenți, țin de starea de fapt a cauzei și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs, prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atît, argumentele reținute au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar aceasta, respectînd prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate, just respingîndu-le.

Colegiul subliniază, că la etapa recursului ordinar, instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci controlează doar dacă s-a aplicat corect dreptul la faptele constatate de instanța de fond ori după caz de instanța de

apel. Acest control se efectuează numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, control efectuat, astfel Colegiul penal constată că erori de drept în speța examinată nu s-au stabilit, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Cît privește argumentul părții vătămate precum că, soția și fiica sa, fiind afectate de stresul suportat în urma deflagrației, au urmat un tratament stabilit de medici, instanța de apel just a conchis că actele anexate la materialele cauzei privind tratamentele suportate datează cu data de pînă la comiterea faptei prejudiciabile, fiica fiind născută cu anomalii, iar soția avînd recomandarea unui tratament pentru o boală depistată în anul 2003, toate acestea nedemonstrînd legătura causală dintre maladiile depistate la membrii familiei părții vătămate și infracțiunea comisă de către Pîrvu Ion.

Referitor la argumentul inculpatului Pîrvu Ion privind ilegalitatea respingerii demersului de numire a unei contraexpertize tehnice pentru elucidarea cauzelor deflagrației, instanța de recurs consideră întemeiate concluziile instanței de apel privind respingerea cererii avocatului Ion Casian, a inculpatului Pîrvu Ion și a reprezentantului părții civilmente responsabile, din motiv că, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 aprilie 2012, s-a constatat corectitudinea soluționării laturii penale și remiterea cauzei la rejudecare, doar în latura civilă, statuînd că greșit s-a soluționat acțiunea civilă referitor la încasarea prejudiciului moral, în așa mod casînd decizia numai în această parte, iar instanța urma să se pronunțe doar în limitele în care hotărîrea a fost casată.

Astfel, latura penală și latura civilă privind soluționarea prejudiciului material corect au fost menținute, decizia instanței de recurs devenind irevocabilă la 03 aprilie 2012, iar prin admiterea cererii și dispunerea contraexpertizei tehnice în comisie, s-ar fi depășit limitele în care hotărîrea a fost casată, ceea ce contravine prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii.

În asemenea condiții recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Pîrvu Ion, partea vătămată Drîmov Ștefan și partea civilmente responsabilă SRL „Ștefan Vodă Gaz” împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 20 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui *Pîrvu Ion Trifan*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 iunie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Nicolae Gordilă

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Ghenadie Nicolaev

